

Birisine bir balık versen,
doyar bir defa
Balık tutmasını öğret.
doysun ömür boyunca.

tekstil

Sahibi : Rıza GÜVEN
Sorumlu Müdür:
Abdullah SERT
Adres : Bahiâli C. 19/8
Telf. : 26 85 90

15
Temmuz
1970
Yıl 3
Sayı : 39

tekstil işçileri sendikası yayın organı

TÜRK - İŞ GENEL SEKRETERİ HALİL TUNÇ'UN DA KATILIP ALTINI İMZALADIĞI ULUSLARARASI ÇALIŞMA TEŞKİLÂTI SENDİKAL ÖZGÜRLÜKLE İLGİLİ ÖNEMLİ KARARLAR ALDI

İCEG, SEKRETERİ CEVAP VERDİ:

Tunç yabancılara bağımlıdır

Sendikalar Kanunu'nun tasarı ile ilgili olarak kısa bir süre önce Türkiye'ye gelen Batılı uluslararası sendikacıları, Türk-İş Genel Sekreteri Halil Tunç'un «Markus» olarak anılan üzerine, Uluslararası Kimya İşçileri Federasyonu Genel Sekreteri Charles Levinson'a bir cevap vermiştir.

Merkezi Londra'da olan ve İCF olarak bilinen Federasyonun Kanadalı Genel Sekreteri, Halil Tunç'un demecine cevap vermek gerektiğini belirterek şöyle demiştir:

«Bir kere, bay Tunç'un geçmişteki fikirlerini bildiğimiz için, bu demeci İCF'yi şaşırtmamıştır. Kendisinin uzun zaman-

dan beri, yabancı kaynakların potansiyelini ve desteğine bağımlı ve uzun hareket ettiği bilizlerin müdürü. Bay Tunç'un, Türk işçilerin çıkarı için devrimci olmaya kati bir girişim gibi göstermesi, kendisinin Türkiye'de sendikacılık yapmaya yakış bir kimse olmadığını ortaya koymuştur.»

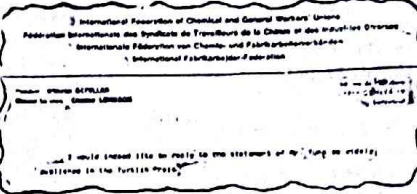
Charles Levinson açıklamasına devamla Halil Tunç'un tasarıyı modalla edip Batı sendikaları ni örnek göstermekten çekinmediğini, bu konuda örneklerle geniş bilgi vermiştir.

«Bay Tunç'un, sürekler arası za-
validliği, Türkiye'deki durumu,
Almanya, Belçika, İngiltere ve
Avusturya'ya benzetmek istersen
saptığı büyük uydurmada kendisi
göstermektedir.»

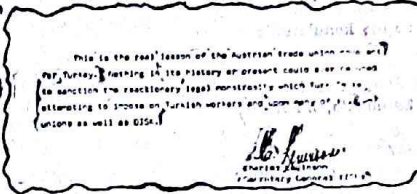
Adı edilen bu ülkelerin hiç birinde Sendikalar Kanunu diye bir kanun yoktur. Böyle bir geyik en ufak bir teşebbüs olsaydı, protesto hareketine 100.000'in üstünde işçinin katıldığından şüphelenilmez. Türk-İş'in örneği, sendikaların işlemlerine kanunla müdahale edilmesini isteyen konfederasyon bulamaz dünyada.

Bay Tunç, gelecek yıl İngiltere'de sendika yasasının 12'si içine giriyor diye, Ben kendime şu teklifi yapıyorum. 1971'de, İngiltere'de 20, hatta 20'nin üstünde sendika kalmazsa ben görevimden çekilme-ye hazırım. Kendisi, aklî halde, çekilmeğe hazır mı?

Ne tarihte, ne de günümüzde bir örnek yoktur ki, Türk-İş'in Türk işçilerine ve DİSK kadar kendine üye sendikalara zorla ka- bul ettirmek istediği bu zorluk, ta- sarıya haklı çıkarılsın.

Charles Levinson'un, Halil Tunç'a yazılı olarak verdiği cevapın başlığı.

Ve yazının sonundaki şahsi imzasının fotokopisi görülmektedir.

Türk-İş Genel Sekreteri Halil Tunç'un yabancılara bağımlılığı yine yabancılar tarafından yukarıdaki klişede görüldüğü gibi belgelenmektedir.

24 Temmuz Bayram Değil Miydi?

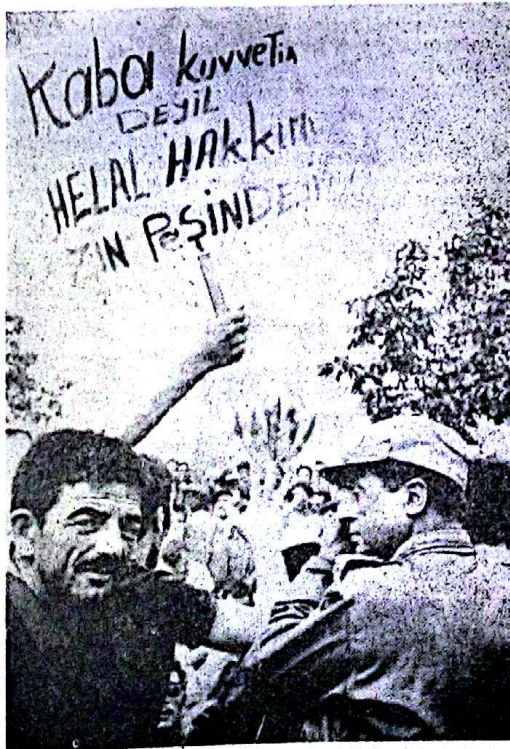
Türkiye'ye faşist sendikacılığı sokmak telaşı içinde kıvranıp duran Türk-İş, bildiği gibi 274 ile 275 Sayılı yasaların yürürlük tarihi olan 24 Temmuz'u «İşçi Bayramı» olarak kabul etmiş ve bunu teşkilatına mensup sendikaların imzaladıkları sözleşmelerle bile geçmesi için çaba sarfetmiştir.

Anılan yasalarla Türkiye'ye getirilen sözleşme ve grev düzenlerinin işçi sınıfını istenilen düzeye erdirecek nitelikte olmadığı bu nedenle de «24 Temmuz asla bayram kabul edilemeyeceği» Türk-İş'in sarı renk li politikasına karşı çıkan emekçiden yana muhalif sendikalar tarafından yıllarca öne sürüldü duruldu. Buna rağmen Türk-İş'in inatlı gerçek olduğu vehmine kapılarak pot üstüne pot kırmaya devam etti. Bu diyaloglar devam ededursun, Türk-İş bir de baktık ki, 24 Temmuz Bayramının (!) doğuş nedeni diye yıllarca sarılı durduğu

(Devamı 4. ncü Sayfada)

Ordu'da fındık üreticileri büyük miting düzenledi

(Yazısı 4. Sahifede)

Fabrika İşçileri Hükümet'i Uyardılar

Öğrenildiğine göre, çeşitli sendikalara mensup fabrikaların işçileri, Başbakan Süleyman Demirel'e telgrafları çekerek Senato'da görüşülmesini devam edilen 274 Sayılı Sendikalar Kanununun değiştirilmesini istemektedirler.

İşçiler, tasarı geri alınmadığı takdirde vahim olayların meydana gelebileceğini ve bundan dolayı da işçiler olarak sorumluluk yüklenmeyeceklerini bildirmektedirler.

Öğretmenlerle Polis Arasında Çatışma oldu

Çeşitli nedenlerle kıyım uğrayıp meslektan çıkarılan, sürülen ve haksız çeşitli cezalarla çarptırılan öğretmenler Millî Eğitim Bakanlığı önüne siyah

(Devamı 2. Sahifede)

AHVAL

HÜDAVERDİ TALAY

274 ve 275 sayılı yasalarla ilgili CHP teklifi Meclise verildiği zaman bu sütunlarda eleştirilerini yapıp ümit bağladığımız işçi kesimindeki CHP milletvekillerinin bu ters tutumlarına mâna veremediğimizi belirtmiştik. Aradan geçen zaman içindeki olaylar bizim ne kadar haklı olduğumuzu ispatlaması yanında gerçekten işçiden yana milletvekillerinin bulunduğunu ve yanlış yoldan dönmeyen bir fazilet olduğunu yazacak kadar öz eleştiri yapıp, bunu kamu yuna açıklamak sureti ile çalışmalarımıza katılan teklif sahiplerini görmek bizleri yeniden ümitlendirmiştir.

İşçi haklarının daha ileri gitmesi için hergün mücadele verildiği bir ortamda böyle faşist kanunların rahatlıkla çıkarılabileceği muhakkaktı. CHP'nin zamanında hatasını anlaması ve parlamento içinde yaptığı çalışmalar ile tasarıyı engelliyerek kanunun tekrar meclise iadesinin temin edilmesi şimdi-lik muvaffak olunduğu intibahı verse de henüz mücadelemiz bitmemiştir.

Örfi idarenin ilanı ile durulan çalkantıların bu Sıkıyönetimin kalkması ile tekrar başla- mayacağı kimse temin edemez. Şöyle ki bu kanunun Millet Meclisinden çıkması ile patlak veren olayların daha büyüklerinin hazırlayıcıları bazı

(Devamı 2. sayfada)

Herhalde Bağımsız İşçi Sen-dikalarının örgünü olmayan ve herhalde kişisel ve bazı çıkarıcı ve çıkarıcıların isteğine göre yorum yapmayan Türkiye'nin en ciddi Gazetesi Cumhuriyet'in, gerek tasarılar ve gerek Türk-İş'in düzenlediği mitinglerle ilgili olarak 13 Temmuz 1970'ünü «OLAYLARIN ARDINDAKİ GERÇEK» sütunundayayınladığı makaleyi aynen sütunlarımıza alıyoruz:

NEREDEN NEREYE?

1950 seçimlerine doğru giderken Demokrat Partinin kullandığı silâhlardan biri de grev hakkı vaadi idi. CHP ise bu hakkın karşısındaydı. Sayın İsmet İnönü'nün 20. Kurultayı açış konuşmasında anlattığı gibi, 1946—1950 arasında Halk Partisi yöneticileri, «Avrupa'nın tecrübeli çalışma uzmanlarını» getirerek grev hakkı konusunu inceletmişler; uzmanlar da zamanın iktidarına «Henüz grev haklarının kullanma zamanının gelmemiş olduğu» öğüdünü vermişler. Bu tavsiye üzerine «Grev haklarının verilmesini düşünmediğini» Sayın İnönü, şimdi açıklamıştır.

Ne var ki, Avrupalı uzmanlara danışmadan oy kapmak hevesiyle grev vaadini muhalefette kullanan DP de, iktidarını sağladıktan sonra vaatlerini unuttu. 1950—1960 arasında on yıl işçi bölgelerinden bereketli oylar sağlayan Demokrat Partinin karşısına bir işçi muhalefeti dikilmiş ve işçi hakları mücadelesi verilmiş değildir. İşçi hakkı değil de ispat hakkı isteyen muhalefette «İspat hakkı mı İsmail Hakkı mı?» diye alay eden zamanın başbakanı 27 Mayıs Devrimiyle yıkılınca ya kadar; grev, sendikalar, toplu sözleşme konularında emçilerin sesinin duyuracak önderler ortaya çıkmamıştır.

27 Mayıs Devrimiyle düzenlenen Anayasa, grev, toplu sözleşme ve sendika haklarını işçilere tanımakta, bu kanunları kısa sürede çıkarılmasını öngörmekteydi. Sayın Bülent Ecevit'in Çalışma Bakanlığı sırasında Anayasa'nın bu gereği yerine getirilmiş, emekçi haklarını düzenleyen yasalar yürürlüğe girmiştir. Sendikacılığımızın ön safında görülen ünlü isimler de böylece kendilerine sunulan hazır kanunlara dayanarak bugünlere varmışlardır.

Batıda uzun yıllar kanlı çatışmalarla elde edilen işçi haklarının bizdeki kısa tarihçesi budur.

Ne var ki, bu kısa tarihçe içinde bugüne vardığımızda, işçilere verilen hakları kısıtlamak ve iktidarın kontrolünde bir tekel sendikacılığı yaratmak isteyen tedbirler alınmak istenmiştir. İstanbul'da Sıkıyönetime sebolan «Kanlı Salı» olayları bu yüzden patlak vermiştir. İşçi, 27 Mayıs'la verilen haklarını benimsemiş, geri vermek için mücadeleye girişmiştir. Bu durum olağan sayılmalıdır. Çünkü aradan geçen zaman içinde emekçiler kendilerine verilen hakların yararlarını görmüşlerdir.

İşte tam bu noktada Türkiye'nin en büyük işçi konfederasyonu Türk-İş'in, işçi haklarını kısıtlayan yeni sendikalar kanununu tasarısını desteklemek için mitingler yapmak kararına varması dikkate değer. Bunlardan ilki dün İzmir'de yapılmış olmalıdır. Herhalde dünya tarihinde en görülen, ya da hiç görülmeyen bir olayla karşılaşyoruz. İşçiler kendilerine verilen hakların geri alınması için miting yapıyorlar veya yapmaya çağırıyorlar.

Olay, çeşitli çıkar grupları arasındaki rekabetin sendikacılığı nerelere sürüklediğini göstermesi bakımından ilgi çekicidir. Genellikle toplumun emekçi çevrelerinden bu gibi eylemlere karşı gelecek tepkiler ya da eyleme katılma oranları, işçi kitlelerinin bilinç derecesini göstermek bakımından önemli bir test sayılacaktır.

ADI BOZUK ÇIKTI!

Büyük kavgadan sonra inat ve ısrarla görülmüşüne Senato'da devam olunan 274 Sayılı yasanın değişiklik tasarısı, ilginç bir garabete konu olmuştur. Oturumu yöneten Sırrı A-talay, tasarının adının Millet Meclisinde yanlış konduğunu, eklenecek madde sayısının iki yerine üç olduğunu ve değiştirecek hükmün de fıkra yerine bent olduğunu işaret etmiştir.

Böylece, tasarının adının Millet Meclisinde yanlış konulduğu anlaşılmıştır.

Bu durumda tasarı Senato'da aynen kabul edilse bile adının garabetinden dolayı yeniden Millet Meclisine iade oluna caktır. Sadece bu kadarı bile Millet Meclisinde işlerin ne de rece ciddiye alındığını göstermektedir.

İşçileri işlerinden atmak hatalıdır

Yazan: Doç. Dr. Vural Savaş

Sermayecilerin danışmanlığı-günü yapmakla tanınmış Doç. Dr. Vural Savaş bile işverenlerin işçileri işlerinden çıkarmalarının yanlış, tutarsız ve kanun-suz olduğunu öne sürüyor ve Milliyet Gazetesinde şu ma-kalesini yayınlıyordu:

Sıkıyönetimin ilanı ile bir yara, şeklen kabuklandı. Bu ka-buğun altında ne ölçüde cerahat biriktirildiğini veya ne ölçüde iyi-bahleşme olduğunu normal düzene döndüğümüzde göreceğiz. Bah-leşme olduğunu normal düzene döndüğümüzde göreceğiz. Bah-leşme olduğunu normal düzene döndüğümüzde göreceğiz. Bah-leşme olduğunu normal düzene döndüğümüzde göreceğiz.

Gazetelerden öğrendiğimize göre 16 Haziran olaylarından sonra İstanbul'da 17 işyerinde 422 işçi işten çıkarılmıştır. Yine gazetelerin yazdığına göre işçilerin işten çıkarılmalarının batı-lıca sebepleri şunlardır:

- 1 — Son olayların elebaşı olmak,
- 2 — 3 günden fazla işe gelmemek,
- 3 — Kanunsuz grev yapmak,
- 4 — Arkadaşlarını kanunsuz greve kışkırtmak.

Bu sebeplerle; işverenler, mevcut kanunlara uyan, işten çıkartma sebepleri bulmuş görünüyorsa da (Bkz. İş Kanunu Mad.: 17 ve Grev ve Lokavt Kanunu Mad.: 29) kanaatimizce bu davranışları son derece hatalı olmuştur. Bu düşüncemizin nedenleri şunlardır:

1. TUTARSIZ DAVRANIŞTIR: 16 Haziran olaylarının yanlış bilgilerle işçilerin kışkırtılmasından doğduğu söylenmiştir. İşverenler bu görüşe samimi olarak katılıyorsa, şimdi bazı işçileri işten çıkartmakla tutarsız bir davranışa sürklenmişler; aldatılanları, «ALDANDIKLARI İÇİN» cezalandırmışlardır.

2. ZAMANSIZ BİR DAVRANIŞTIR: İşçiler, Sıkıyönetim süresi içinde işten çıkarılmışlardır. Böyle bir davranış büyük bir hata olmuştur. Zira, sıkıyönetimin güven ve huzur getirici olmaktan başka hiçbir niyet taşımayan varlığının, işverenden yanaymış gibi değerlendirilmesine fırsat vermektedir. Sıkıyönetim Komutanı bir bildiri yayınlayarak Grev ve Toplu Sözleşme Kanunu hükümlerinin sıkıyönetim süresince «askıya alındığını» bildirmişti. İşverenlerin kusa görüşlü bir davranışla, işçilerin sesini çıkartamayacağı bir devreyi «ben kendi çıkarıma bakarm!» felsefesi ile değerlendirmesi bir «fırsatçılık» da sayılabilecektir.

3. KANUNSUZ BİR DAVRANIŞTIR: Sıkıyönetim komutanı tarafından Grev, Lokavt ve Toplu Sözleşme kanunları hükümlerinin askıya alındığı bildirildiğine göre, bu bildiri işçi için olduğu kadar işveren için de bağlayıcıdır. Keza Sıkıyönetim komutanlığının esas gayesi işçi—işveren münasebetlerinin Sıkıyönetim süresince hareketsiz kalmasını temin etmek olduğu düşünülürse İş Kanunu hükümlerinin, hiç değilse işe alma ve işten çıkarma hükümlerinin de askıya alındığı düşünülebilir. Bilhassa Sıkıyönetimi gerektiren olaylara ilişkin işten çıkartma kararlarının Sıkıyönetim komutanlığının bildirisi ile askıya alınmak istenen bir husus olduğunda şüphe etmiyoruz. Bu sebeplerden, işverenin son olaylarla ilgili olarak işçilerine yol vermesi her şeyden önce Sıkıyönetim komutanlığının emirleri dışında bir davranış sayılacak gerekir.

4. KİŞİRTİCİ BİR DAVRANIŞTIR: İşverenlerin, 16 Haziran olayları daha pek sıcak ve canlı hâtturalar halinde iken, işçileri cezalandırmağa kalkması bir basiretsizlik örneğidir. «İçeride kalanların» dışardakilerle ilgisinin kesilmeyeceği aşıkiler için «eyleme» girişebilecek, yeni hareketler olabilecekler. Bu bir kehanet değildir. Aklı başında herkes, bunu şimdi-den hissediyor.

Bütün bu düşüncelerimizde yanılmıyorsak, bazı işverenlerin bazı işçileri işten çıkartmaları yersiz ve yanlış bir davranış olmuştur? Kanun tanımayanlara, toplum düzenini kan ve anarşi ile yıkmak isteyenlere taviz verilmemesine inananlar-danız. Ama işverenlerin işçileri işten çıkartmaları, yukarıda sıraladığımız nedenlerle, bu tip bir davranış örneği sayılamaz.

Anarşinin, bazan da, haklı olduğu halde davranışını gereke-tiği gibi ayarlayamayan basiretsiz insanlar yüzünden doğabile-ceği unutulmamalıdır.

Dileğimiz, işverenlerin konuyu serinkanlılıkla tekrar ince-lemeleri ve işçilerinin işleri başına getirmeleridir. Önceden : malıdır.

ULUSLARARASI ÇALIŞMA TEŞKİLATI

(Baştarafı 1. nci Sayfada)

ların kolektif anlaşmaları ve «bu sendikaların her türlü haklarının tanımını» karar altına almıştır.

274 Sayılı Sendikalar Y. sinin değiştirilmesinde ve ce sendikal özgürlüğün yasa-mesinde başrolü oynayan T. İş Genel Sekreteri Bay H. Tunç'da İLO'nun 54 Genel rulu'na delege olarak katıl-ma ve yukardaki karar altın-zalamıştır. Dış ülkelerde kal özgürlükten yana gözü-kte tekelsel sendikacılığın b-kartarlığını yapmak herhal-Bay Halil Tunç'tan başka nasip olmaz...

AHVAL

(Baştarafı 1. nci Sayfada)

akılsız işverenler, Sıkıyönet-kendilerine kalkan yapılar-ten çıkartıkları 500-600 iş- normal idarenin avdetinde sonra her halde elleri kol-bağlı oturacaklarını bekler- lardır. Bugünün düzenini tem- edenler de böyle hareket et- işverenleri ikaz ederek gele- te doğması muhtemel hadise- şimdiden fırsat vermemesini temek her halde ukalalık de- sa gerekir.

İşçi kesimi artan hayat ları içinde zaten kâfi derecet- bunalmış, aldığı ücret ile şantısını temin edemeyen- niden ihdas edilen vergiler ve disine toplu iş sözleşmeleri- biraz olsun nefes almasını layan sendikalara TÜRK-İŞ- elele vererek kapatma kararı- nı hazırlamak, istemediği- dikanın ele başlarını işten çık- tan işverencilere göz kırpmak- toplum idaresinden azıcık ar- yanların bunalmı içinde- sınıfının nereye götürülmek- tendiğini açıkça göstermesin- rağmen, hâlâ hükümet eden- rin tutumlarındaki ısrarı an- mak güç...

ÖĞRETMENLERLE POLİS ARASINDA ÇATIŞMA OLDU

(Baştarafı 1. nci Sayfada)

çelenk koymak isterlerken top- lum polisleri müdahale etme- ve böylece öğretmenlerle polis arasında çatışma olmuştur.

«Biz Mustafa Kemal öğret-menleri, Milli Eğitim Bakanlığı Milli Eğitim Bakanlığının ya dek savaşa çağır» lejantı- zılı siyah çelenk toplum polis- tarafından parçalanınca çatı- ma yumruklara kadar gidi- rülmüştür.

Kıyıma uğrayan öğretmenler bilahare bir basın toplantısı- zenlemişler ve «uygulanmak- tenen eğitimin çağdışı, çıkar- gevrelerin militanlığını yap- cak nitelikte kişi yetiştirmek ol- duğunu, kendilerinin ise kıym- ve tüm haksızlıklara karşı A- yasal bir direniş içinde bulun- cıklarını» açıklamışlardır.

topal fahri'nin oğlu

RAMAZAN AKBULUT

HİKÂYE

Fazla Mesai

YAZAN: KÂNİ ŞENGÜL

Velakin her türkü gibi, bizim türkümüzde
Bir ağıtla başlayıp
Bir ağıtla bitecek;
Yalnız o türkünün ışıltı
Ve Amaratlı Osmanın dediği gibi,
Bir sivri tırnak gibi kalacak olan
Yine o emek yığınlarının üstüne konulmayacak
Karadağın Ak köyünden Topal Fahrinin..
Topal Fahri bir ihtiyar Ak köyünde kara dağın
1313 tevellütlü,
Ak köyde
Ak saçlı
Karadağda kara bahtlı bir dede..
Varyansın etmiştir kurşunu İngiliz gavuruna
Fi tarihinde
Tırablusta
Suriyede
Ve top yekün Arap cephesinde
O gün bu gün topal gezer,
Karadağın Ak köylüsü
Ak köyün ak saçlısı
Ve kara bahtlısı kara dağların
Tırablusta Mustafa Kemal askeri
Yemenin şaşırılmaz topçusu
Suriyenin alıcı kartalı
Topal Fahri
Yıl geçmiş aylar geçmiş
Zaman Topal Fahrinin oğlu Ali..

Bir yiğit aynı köyde -yakışır şanına babasının-
Kara gözlü, kara saçlı, çatal yürekli
Ne dal budak salacak bir toprağı
Ne başını sokacak bir evi —karda kışta—
Ne de bir karısı sıcak..
Uzak diyarların İstanbulundan bir gün
Karadağın Ak köyünden bir adam
İmamoglu Muzafferin evladı İsmayıl..
O devri harbin kaçak askeri
Ve karadağın Ak köyünün ağası
Dedi ki İmamoglu Muzafferin evladı:
«Çok çalışmak her işin başı ve değeridir»
Ulu meclisine mebus olmuş devletin -bir kentinden-
Ak suratlı
Ak kentli
Pamuk tenli
İmamoglu Muzafferin evladı İsmayıl
Ve altında 1953 model fordu
Çantası
Ve şapkasıyla
Gitti pamuk tenli adam
Ve her zaman olduğu gibi ölüm
Evrenin değişmez düzeni kahpe
Filinta ve mavzer
Ve barutlu tabanca
Vuruldu gaddarca
Bir gün Topal Fahrinin oğlu Ali
Dediki insan oğlu
Aç ve perişan
Ve bilcümlesi mutsuz.
Ama dimdik, ama yürekli
Ve İmamoglu Muzafferin evladı İsmayıl,
Karadağın Ak köyünde mutlu
Amaratlı Osman umutlu
İnsan ne işe yarar et kemik
Yaşar
Çalışır
Sevişir
Ve ölür gayrisinde birgün sessiz
«Ben Topal Fahrinin oğlu bayrak oldum
Tarla benim, tahıl benim
Evrenin mutlu insanıyım
Yüzüm güler gönlüm ak
Sürdüm tarlamı
Hakkımdı benim»
Haklıydı Topal Fahrinin oğlunun
Ağa kısmı hak bilmezdi oysa
Kırmızı, umut dolaytı yüreklerde
Bırgün sıçradı kurşun alaca karanlıkta
Çarkı felek bilmez kadri
Ak umutlar donuklaştı
Bizim dedi,
Vurdular
İmamoglu Muzafferin evladı kırıkdadi
Sizinmiş (..) Beyaz yalıda güldüler, güldüler
Dediler ki ölmüş Topal Fahrinin oğlu Ali
Kara gözlü, kara saçlı, çatal yürekli
Düşündü, düşündü Topal Fahri
Ali etti ah etti

Saat 7 yi beş geçiyordu.. Sarı Mustafa atelyedeki makinesi başında düğmeye parmağını basarken bi yandan da alnında ki teri siliyordu. «Kahrolası hava ceryanı bile yok. Ne biçim fabrika, diye hafifçe söylendi.

Paydos düdüğü çoktan çalmıştı fabrikanın.. Çocuk deneyecek yaşta ki genç kız ve erkekler çoktan evlerine dönmüşlerdi bile.. Sarı Mustafa'nın erken gitmek evine mülkünüsüzü.. Allah kahretsin o fazla mesai yok mu? Herifin belini bük-müşü. Dört saat daha fazla mesai yapacak, öyle tutacaktır e-vinin yolunu... Dokuz yıldan-beri bitmeyen bir çilesiydi bu Sarı Mustafa'nın..

Çileli Kadir 35 yıldır kapı nöbeti tutardı. Otuzbeş yılın pek az gündüzünü yaşamıştı. Boynunda kolye gibi asılı du-ran kayışlı saatıyla sabahaca öyle dolayırdı çepeçevre. Hani sanki saat gibi kendisi de ku-ruluyordu. Hep aynı volta, hep aynı iş.. «Canım ben makine miyim hep aynı işi yapan? Bir de hiç olmazsa ortalığı süpüre-yim. Bu damı gelmez.. (İmlen-yani?) diye çok defalar hayıf-lanmış düşmüştü. Bir keresinde de patrona çıkıp derdini anlat-maya çalışmış, ağzını bıçak aç-mamıştı. Patron da iyi insandı (1) hani.. Muhabecisini yanı-na çağırması :

— Ücretine mahsuben Kadir Efendi'ye bir yetmiş beş lira kadar veriver» demişti.. Bunu sövgü diye değerlendiren Ka-dir efendi bir daha ölmek pa-hasına da olsa patrona görün-mek istememiş, onu görünce köşe bucak kaçmayı denemişti. Bir sabah patron o haşmetli göbeğiyle merdivenleri çıkar-ken, Kadir efendi'ye rastlamış. — «Keyfin iyi be Kadir efen-di?» demiş, Kadir efendinin sözlerini dinlemeye bile ha-cet duymadan kapısından içeri girmişti. Oysa Kadir efendi, hem de duymasını isteye iste-ye patron ağaya:

— Allah belânı versin e mi şiş göbek» demişti. Sarı Mustafa'nın kafasından geçenleri sanki Çileli Kadir efendi biliyormuş gibi yanına yaklaştı. Nasıl olsa fabrikada kimsecikler yoktu. Hani bir iyi dertleşmenin tam zamanıydı. Serde hemşerilik de vardı ya. Kadir efendi Muş'lu ise Sarı Mustafa da Bitlis'liydi hemşeri sayılırlardı.

«Merhabayın» dedi Çileli Ka-dir efendi, tezgâh başında dü-şünüp duran Sarı Mustafa'ya. Sarı Mustafa dalgındı, duyma-dı bile. . Bu kez Kadir efendi, şakayla omuzuna dokundu Sa-rı Mustafa'nın. Sarı Mustafa sessiz sadece gülümsemeyle karşılık verdibuna. Atelyenin demir yığınları üzerine ilişen Kadir efendi cebinden bir sar-ma tütün çıkardı.

«Bizim Bitlis'in, yerli.. İpek gibi. Sarsana bi ha?»

Sarı Mustafa elini uzatıp ta-bağı aldı. Kalınca bir tütün sar-dı, yaktı.

«Canımı sevdiğim yerlisi gi-bi var mı?»

«He Sarı Mustafa lan, şu ka-ada bi baksana. Bizim oğlan getirdi. Senin okuman yazma da vai anlarsın. Dediğine göre 3-4 hafta içinde 10 bin lira kazanılabiliyormuş..»

Sarı Mustafa gözlerini dört açtı. Öyle ya gecenin bu saat-lerinde kendi arkadaşları karı-larının koynunda iken.. ya da kahvede pişpirik oynarken.. kendisinin işi neydi bu zibidi fabrika köşelerinde? Bi onbin lira biriktirip karı sahibi ol-mak için didinip durmuyor muydu? Yaşı da genç değildi Sarı Mustafa'nın. Şöyle kırkı-na merdiven dayamıştı.. Evle-nip karı sahibi olmak yerine «neslini idame ettirmeyi» dü-şünüyordu sadece. Zagreboğlu sülâlesinden kalan tek erkekti. Eğer evlenmezse ya da evlenip oğlan çocuk sahibi olmazsa Za-greboğlu sülâlesi tarihten silini-yordu.. Zagreboğlu Sarı Mus-tafa'nın tüm endişesi buydu. Onun için çalışıyor «fazla me-sai» yapıyordu.. Allah kahret-sin.. Kaç yıldır bu böyle. Daha bankaya koduğu para ne ki, 2.500 lira. Dokuz yıldan arta kalan.. Bu böyle giderse daha 27 yıl çalışıp 10.000'i tamamlama-sı gerekecek. 27 yıl sonra da kimbilir dölü kururdu her halde..

«Ne on bini Kadir efendi? Ne biçim şey. Bakalım hele bir Zagreboğlu Sarı Mustafa bi sürü basılı kâğıt ve zarfları na-sırlı elleriyle kavradı.

«INTERNASYONAL RU-LET»

İki kelimeden de bişey anla-mamıştı. Ne demekti yani en-ternasyonal rulet? kâğıdı oku-maya devam etti:

«İŞTE BÖYLE. 10.000 T. L. KAZANABİLİRSİNİZ.»

«Vay anasını» dedi Sarı Mus-tafa. Devam etti:

«Evet hakikaten 6 veya 8 hafta içinde size de postacınız 10.000 TL. tutarında havale makhuzlarınızı Enternasyonal Rulet sayesinde getirecektir.»

«Sağlam bişeye benziyor be Sarı Mustafa?» diye sordu Çile-li Kadir efendi.

«Dur galibam bişiyler olacak, acele etme be Kadir efendi»

«INTERNASYONAL RU-LET NEDİR?»

«Ne ola ki Sarı Mustafa?»

«Çok sabırsız oldun be Ka-dir efendi. Dokuz ay ananın kar-nında?»

«Bu kadar bol ikramiye'yi ki-sa zamanda kazanmak sizi de alâkadar edecektir. Çünkü. En-ternasyonal Rulet bir piyango veya bir şans, talih oyunu de-gildir. Sadece yüksek bir ma-tematik sistemidir. Oyuna her

iştirak eden, kenidsinden önce-kinin kazandığını görecektir ve 10.000 lira mutlaka kazanacak-tır..»

«Geçenlerde bi onluğa piyan go almıştım da bişey çıkmadı Sarı Mustafa. Bu öyle ellem?»

«Öyle değil. Kadir efendi. Öy-le değil diyor ya. Bu şans mans değil yüksek matematik sistem miş..»

«Yüksek matematik sistemi dene?»

«Ben de bilemedim. Hele ba-kak hele. Sabırsızlanma»

«SİZ DE BÖYLE YAPINIZ.»

«Nasıl yani?»

«Size 10.000 lira değerinde bir Enternasyonal Rulet mektubu satmak isteyenden bir mektup alınız. Mektubun içindeki lis-tenin 1 no.lu adresine 13.75 TL. (Recep Parlayan'a ait hava-leyle) Enternasyonal Rulet Merkezine 7.5 TL. postalayınız. Postaneden gönderdiğiniz de-ir..»

«Para mı istiyorlar be Sarı Mustafa?»

«Dur be kesme Kadir efendi»

«..... size verilen iki mak-buzla birlikte sizdeki listenin altına adresinizi yazarak özel zarfa hepsini birlikte koyarak gönderiniz. Böylece 10.000 Türk Liralık şans tekerleğini kendi-nize çevirmiş olacaksınız.»

«Şans mans oyunu değildir demiştin ya Sarı Mustafa?»

«Ne bilem ben yazdığını oku-yorum. Muhakeme etmedim daha hele dur»

«.....»

«.....»

«Sesli okusana, ne mırıldanıp durursun. Yoksam bişey mi keş-fettin Sarı oğlan?»

«Kadir efendi pek anlaşılmi-yor ya. Ben akşam bi daha iyi okumak istiyorum. bunu. Eğer kâğıdı verirsene?»

«Canım oku okumasına da iyi belle. Faydalı bişeyse biz de istifade ederiz he?»

Kadir efendi'nin fabrikayı volta zamanı gelmişti. Ayaya kalktı. yürüdü. Kapıdan çıkar-ken:

«10.000 den hissemi isterim Zagreboğlu dedi, uzaklaştı.

Gerçekten fabrika sesini duy-duğu youtu ya Zagreboğlu'nun. Ama kulakları sanki bu sesi duyar gibi uyanırdı sabahın sa-at beşinde. Bu kez umutsuzluk-la değildi kalkışı.. Hem o kadar değildi ki işin aslına bakılırsa «anı fabrikaya da gitmek iste-miyordu. Nasıl olsa ipin ucunu yakalamıştı bi kez. Artık Za-greboğlu sülâlesi halkaları de-vam ettirecekti. Mutlu günle-rin hissiyatlarını iştirik gibiydi.

«Onbin lira rüyası gerçekle-şiyor.. Ulan Kadir efendi. Seni allah gönderdi dersem yalan mı? (10. 000 den hissemi iste-rim Zagreboğlu) Sen hava alı-rsın dur bakalım. Hem parayı neyleyeceğin sen Kadir Efen-di»

(Devamı 4 ncü Sayfada)

